

med dette og andre forslag, er det klart, at så skal vi andre også tage det alvorligt.

Men så består øvelsen i at vise, hvordan man principielt og konkret kan ændre disse hjemler til nogle principielle retningslinjer, og her er det min vurdering, at det ikke nødvendigvis indebærer regelforenkling, men at det godt kan være, at det medfører flere regler. Hvis det medfører en regelforenkling, så er det bare fint nok, men vi kan ikke forlods vide, at det skulle medføre en forenkling.

Derudover har jeg tre principielle markeringer af, hvordan man kan sikre regelforenkling i et samfund. Det ene punkt er at ophæve den private ejendomsret til jord. Jo mere, man holder fast i den private ejendomsret, desto flere juridiske spidsfindigheder kommer der i omløb i diskussionen. Punkt to er, at en stor del af de komplicerede regler, vi har på landsbrugsområdet, kan undværes, hvis man går over til en generel økologisk omstilling. Så bliver der mere gulerod, så bliver der mindre pisk. I en del af pisen ligger der mange bureaukratiske initiativer. Det kan være et problem, og derfor er vi også nogle, der er meget mere optaget af gulerodsprincippet og meget mere optaget af en generel økologisk omstilling.

Det tredje punkt er, at hver gang man liberaliserer mere og mere i et samfund, havner man i den lidt pudsige situation – det gælder f.eks. på teleområdet – at man ikke får færre regler. Man får flere regler. Flere aktører på et område, hvad enten det er statsbanerne, eller det er telefoni, eller hvad der er tale om, indebærer, at disse aktører kommer op at slås, og jo mere, de kommer op at slås, jo mere behov er der for mægling fra en statsinstans' side.

Hvis det drejer sig om et bud på, hvordan man kan lave generelle forsøg på regelforenkling i samfundet, vil vi meget gerne deltage i den diskussion. Men vi opfatter det mere som et generelt angreb på liberaliseringsinitiativer i samfundet, og så skal jeg understrege, at vi ikke kan støtte forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Heller ikke til dette beslutningsforslag er Kristeligt Folkeparti medforslagsstillere, og det er jo nok, fordi vi ikke er enige med alle forslagsstillerne, men måske mere eller mindre med nogle af dem. Nu er medforslagsstillerne nok heller ikke helt enige om alting i deres syn på naturen, det tror jeg faktisk ikke.

Men man skulle jo være et skarn, hvis ikke man gik ind for overskriften »regelforenkling«. Det gør Kristeligt Folkeparti, og derfor støtter vi også det forslag her, men vi vil jo nok komme med lidt kommentarer til det, for man må jo konstatere, at komplicerede regler har man jo ofte, fordi man netop vil tage hensyn.

Når man nu har bestemt, at man vil lave nogle grove indgreb, for nu at kalde dem grove, så afbøder man jo somme tider virkningen ved at lave dem komplicerede. Vi kender det jo på masser af områder. Hvis en ting rammer os eller en anden, som henvender sig, så finder vi ud af, at vi må lave en undtagelse, for at det ikke rammer for hårdt. Og så er det, at vi får komplicerede regler.

Så regelforenkling kan jo sagtens resultere i noget, der er det modsatte af det, som de borgerlige partier faktisk ønsker på miljøområdet. Men det ved vi godt ikke er meningen med det, så vi støtter forudsætningen, selv om den jo så også er lidt optimistisk, for selv om vi nu skulle få, og det får vi sikkert engang, en borgerlig miljøminister – jeg ved ikke, om det bliver hr. Hans Christian Schmidt eller fru Henriette Kjær, det ville jo være kært i hvert fald – så har jeg da svært ved at tro, at vi får regelforenkling.

Selv hr. Schlüter begyndte i 1982 sin regeringstid med at sige, at nu skulle det være lettere at være dansker. Det blev ikke ret meget lettere i hans tid. Jeg tror faktisk ikke rigtigt på, det kan lade sig gøre, for vi vil have regulering i Danmark, og vi vil også, at der skal være en masse undtagelser, og derfor bliver vores samfund på miljøområdet, på skatteområdet, på socialområdet og på alle mulige områder frygtelig kompliceret.

Derfor kan jeg faktisk godt lide hr. Ebbe Kalnæs' slutbemærkning i hans ordførertale, hvor han siger: Skulle vi ikke for en gangs skyld sænke den hastighed, hvormed man komplicerer tilværelsen. Det er faktisk et højt mål. Det kan lyde beskedent, men hvis vi kunne nå det, så synes jeg faktisk, vi har nået rigtig meget.

Så vi støtter princippet i beslutningsforslaget her. Vi tror såmænd ikke på, selv om det skulle få flertal, at det får den helt store effekt, desværre.

Thorkild B. Fransaard (FRI):

Vi skal være glade for, at den her debat ikke transmitteres på tv landet over, for så ville borgerne ryste på hovedet. For de faktiske forhold er, at den almindelige borger synes, det hele er